

Kofun - Ősi sírhalmok Japánban

Légi felvétel a *Saki Tumuli* területéről (fent). A képet 1961-ben készítette a japán Földrajzi Felmérési Intézet (retusálva).

A *Jingū* császárnő sírjaként ismert *Gosashi Kofun* látképe (balra lent).

Az ide vonatkozó rész egy 19. századi, fadúcnyomásos térképről (jobbra lent).

A Kofunok az ókori Japánban az uralkodó osztály tagjainak sírjai. A 3. századtól a 7. századig földdombok formájában épültek. Ezt az időszakot nevezzük *Kofun-* vagy *tumulus-*korszaknak.

A kofunok alakjuk szerint több típusba sorolhatók. Ezek közé tartozik a kör alakú *empun*, a négyzet alakú *hōfun* és a kulcslyuk alakú *zempō-kōenfun*. Ez utóbbi típus Japánban jellemző. Míg a legtöbb kör alakú és négyzet alakú halom viszonylag kicsi, 50 méter alatti átmérőjű, a kulcslyuk alakú halmok néha nagyon nagyok, akár a 400 métert is meghaladják. A legnagyobb kulcslyuk alakú kofunok többnyire az Oszaka-síkságon található, a *Nara*-medence nyugati része mellett.

A térképeken láthatjuk, hogy a kofunok jellemzően sűrűn helyezkednek el bizonyos területeken. Ezek a klaszterek, vagy *tumuli* területek feltehetően erős ősi klánok által vezetett regionális politikai-gazdasági szervezetekkel álltak kapcsolatban. A fenti légi felvételen egy ilyen *tumuli* terület, a *Saki tumuli* terület látható, a *Nara*-medence északi részén. Több kulcslyuk alakú, 200 métert meghaladó hosszúságú, vizesárokmal ellátott halmot foglal magába. Az ezen a területen található halmok feltehetően a 4. században épültek.

A fenti kofunok építését megelőzően a *Nara*-medence délkeleti részén több nagy kulcslyuk alakú halmot építettek, amelyekhez számos további kisebb halom társult. Ezt a régiót tekintik a korai *Yamato* Királyság, a japán udvar elődjének és bölcsőjének.

A Japánban a *Yayoi*-korszakban (Kr. e. 5. század ~ Kr. u. 3. század) bevezetett rizsföldművelés rendszere a *Kofun*-korszakban rendkívül fejletté és nagyobb méretűvé vált. A Koreai-félszigetről érkező bevándorlók által hozott technológiák hozzájárultak ezekhez a fejlődéshez.

A 8. században összeállított történetekben (*Kojiki* és *Nihon-shoki*) feljegyzett legendák számos történetet tartalmaznak a víztározók és öntözőcsatornák építéséről. A fenti légi felvételen látható *Minakami*-tó feltehetően a *Nihon-shoki* által említett "*Saki-no-Ike*" (lásd a W. G. Aston által lefordított *Nihongi*-t, 183. o.). Az ilyen nagyszabású építkezésekre és a rizsföldek széles területeinek öntözésére természetesen sok embert mozgósítottak és ezáltal az erők koncentrációját igényelték. Ennek megfelelően a nagy sírhalmok építése a fejlett építőmérnöki tevékenység és a társadalom rendszerezésének tükörképének tekinthető. A kofunok ásatásai során különböző kincseket, köztük személyes díszeket, bronztükröket és fegyvereket fedeztek fel. A *haniwa* nevű agyagfigurák, amelyeket eredetileg a halmok körül helyeztek el, történelmi leletekként híresek. Kofunokból feltárt felirat azonban viszonylag kevés van, és ritkán tájékoztatnak arról, hogy kiket temettek ott el.

Haniwa agyagfigurák

A 6. században kezdett megváltozni a japánok hozzáállása a temetkezéshez. Míg a nagy kofunok száma csökkent, addig a köznép számára épített kis sírhalmok száma ugrásszerűen megnőtt. A 7. században a nagy sírhalmok építésére irányuló korábbi törekvés átadta helyét a buddhista templomok és a kínai stílusban épített sírkápolnák építésének.

Bár a fenti légi felvételen látható nagy kulcslyuk alakú halmokat császári mauzóleumként jelölték meg, és a királyi család ősi tagjaival hozták összefüggésbe, a valódi eltemetett személyek tudományos szempontból ismeretlenek. Mivel császári birtokokról van szó, még a régészek és történészek sem léphettek be.

2008. február 22-én az újságok arról számoltak be, hogy a Császári Háztartási Ügynökség először engedte meg régészeknek és történészeknek, hogy tudományos áttekintés céljából belépjenek a *Gosashi Kofun*-ba. Arra számíthatunk, hogy a nagy császári mauzóleával kapcsolatos tudományos kutatások a jövőben fokozatosan előrehaladnak majd.

2019. július 6-án a Világörökségi Bizottság felvette az UNESCO Világörökségi Listájára az Oszaka-síkságon található *Moju* és *Furuichi tumuli* területeken található kofunokat.

2020-ban a Császári Háztartási Ügynökség, a *Nara* prefektúra kormánya és *Nara* önkormányzata régészeti felmérést végzett a fent látható *Uwanabe* Kofun-ban. Szokatlan, hogy a kormány által kijelölt császári mauzóleumban ásatásokat is magában foglaló felméréseket végeznek. Az alábbi YouTube-videó a felmérésről készült jelentés angol felirattal.

<https://youtu.be/mDMw-jkiEAO>

A téma részletesebb vizsgálatáért látogasson el az alábbi weboldalra.

[Kofun kultúra Charles T. Keally](#) (Sophia Egyetem, Tokió) tollából.

Hivatkozások:

Tsude, H. (1987) "The Kofun Period", in Tsuboi, K. ed. Barnes, G. L. trans. Recent Archaeological Discoveries in Japan, UNESCO, pp. 55-71.

Brown, D. M. (1993) "The Yamato kingdom," in Brown, D. M. ed. The Cambridge History of Japan, Volume 1, Ancient Japan, Cambridge University Press, pp. 108-162.

A fordítás az alábbi cikk felhasználásával készült: <http://www.hgeo.h.kyoto-u.ac.jp/soramitsu/kofun.html>